

УДК 378.14

Владислав Кива,

доктор філософії

Національний університет оборони України, м. Київ

<https://orcid.org/0000-0002-6689-7530>**Тетяна Баранова,**

Національний університет оборони України, м. Київ

<https://orcid.org/0009-0000-3602-4184>**Віталій Лучний,**

Національний університет оборони України, м. Київ

<https://orcid.org/0009-0001-3522-6582>

DOI: 10.33099/2617-1775/2023-02/97-107

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Дистанційне навчання та його сприйняття (впровадження) суб'єктами (об'єктами) освітньо-наукової діяльності вищих навчальних закладів стало дуже важливим предметом дослідження багатьох науковців. Слід наголосити, що проблеми впровадження дистанційного навчання у вищих навчальних закладах є складними та багатограними. Очевидно, що протягом багатьох років було запропоновано багато теорій і моделей впровадження дистанційного навчання з метою підвищення ефективності освітньо-наукової діяльності вищих навчальних закладів. Проте, ступінь сприйняття та задоволення впровадження дистанційного навчання суб'єктами (об'єктами) освітньо-наукової діяльності різних вищих навчальних закладів різниться. Відтак, постає актуальне наукове завдання щодо систематизації та аналізу проблем впровадження дистанційного навчання у вищому навчальному закладі.

Ключові слова: дистанційне навчання; вищий навчальний заклад; проблеми.

Постановка проблеми. Загальна мета освіти – сформувати високоінтелектуальну та виховану особистість. При чому, освіта забезпечує шлях до предметно-фахової компетентності, яка формується та розвивається через постійний процес навчання з метою отримання відповідних знань, умінь, навичок та досвіду щодо майбутньої предметно-фахової діяльності.

Проте, певні глобальні події можуть впливати на освіту, наприклад нещодавня пандемія COVID-19. За даними ЮНЕСКО, у середині квітня 2020 року заклади різного рівня здобуття освіти були закриті в 195 країнах, що вплинуло на 1,3 мільярда слухачів у всьому світі [10]. Ця жахлива ситуація під час карантину спонукала освітян замислитися про альтернативні форми та методи навчання. Це проклало шлях для впровадження дистанційного навчання, яке також називають онлайн-навчанням або електронним навчанням. Відповідно, дистанційне навчання стало стандартною формою навчання, яке широко використовується та впроваджується в закладах освіти по всьому світу [10].

Так, Аль-Рахмі [12] стверджує, що «дистанційне навчання надає слухачам віртуальну атмосферу, в якій вони можуть брати участь у кількох видах діяльності». Таким чином, учасники освітньо-наукової діяльності вищих навчальних закладів стали залучені до навчання через призму використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ). Зокрема, вони використовують різні цифрові пристрої для доступу до різних цифрових даних

та взаємозв'язку з іншими учасниками освітньо-наукової діяльності вищого навчального закладу.

Окрім того, нещодавня пандемія COVID-19 різко змінила контекст навчання з традиційних навчальних аудиторій на віртуальні, а також поставила перед усіма учасниками освітньо-наукової діяльності величезні виклики, які довелося вирішувати через численні проблеми впровадження нових підходів та засобів для передачі знань у новий спосіб.

До того ж, ІКТ змінили багато аспектів сучасного навчання, шляхом інтеграції багатьох технологій, що використовуються в освітніх цілях, таких як комп'ютери, Інтернет, мобільні технології, системи управління навчанням і т.д. При чому, застосування систем управління навчанням є одним із елементів до підходу впровадження дистанційного навчання. Система управління навчанням – це спеціалізоване програмне забезпечення, яке інтегрує інструменти для надання онлайн-навчання та керування ним. Відповідно, використання систем управління навчанням в освітніх цілях стало поширеною практикою у всіх вищих навчальних закладах.

Так, вищі навчальні заклади використовують системи управління навчанням для доповнення очного навчання та підтримки змішаного навчання або дистанційного навчання. Проте, брак фінансування уповільнив розгортання дистанційного навчання через старе апаратно-програмне забезпечення.

Разом з тим, дистанційне навчання може сприяти екологічній стійкості, зменшуючи потребу у фізичних приміщеннях для навчальних аудиторій і пов'язане з цим споживання енергії, необхідне для обігріву, охолодження та освітлення цих приміщень. Іншим аспектом стійкості є соціальна стійкість, яка стосується сприяння рівності та доступу до ресурсів для всіх членів суспільства. Дистанційне навчання має потенціал для розширення доступу до освіти для осіб, які раніше не мали б можливості відвідувати традиційну програму, що базується на аудиторії.

Без сумніву, впровадження дистанційного навчання у вищому навчальному закладі також може мати наслідки для економічної стійкості, яка стосується підтримки економічного зростання та стабільності з часом. Дистанційне навчання має потенціал для зменшення витрат, пов'язаних із традиційними програмами в навчальних аудиторіях, такі як утримання будівлі та транспортні витрати. Проте можуть бути витрати, пов'язані з розробкою та впровадженням курсів дистанційного навчання, і ці витрати можуть нести слухачі або установи.

Тому, актуальним є проаналізувати ключові проблемні питання впровадження дистанційного навчання у ВНЗ для підвищення ефективності його освітньо-наукової діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз та узагальнення наукових джерел показує, що наявна достатня кількість наукових досліджень як вітчизняних, так і зарубіжних науковців, які спрямовані на вирішенні проблемних питань щодо впровадження дистанційного навчання у вищих навчальних закладах: В. Биков [1], І. Блощинський [2], К. Колос [4], В. Кухаренко [9], М. Мартиненко [5], С. Семеріков [6], Є. Смирнова-

Трибульська [7], П. Стефаненко [8], F. Bodendorf [13], M. Dickey [14], B. Eckert [15], G. Hoppe [16], G. Freedman [17], J. Kettunen [18] та ін.

Проте, незважаючи на вагомі результати досліджень щодо проблем впровадження дистанційного навчання у вищих навчальних закладах, доводиться констатувати, що в жодному з них вони не були системно виокремлені та проаналізовані, що обумовлює актуальність статті.

Метою статті є проаналізувати проблеми впровадження дистанційного навчання у вищому навчальному закладі.

Результати дослідження. Аналіз предметної області показав такі об'єктивно існуючі проблеми впровадження дистанційного навчання у вищому навчальному закладі:

1. Комп'ютерна самоефективність.

Варто зазначити, що освітньо-наукова діяльність вищого навчального закладу була змінена конвергенцією різноманітних технологічних та навчальних розробок останнім часом. При цьому, сучасні ІКТ кидають виклик освітнім закладам, які здебільшого застосовують традиційний підхід до навчання. До того ж, останні досягнення в області ІКТ створюють умови за якими вже неможливо стояти осторонь сучасних технологічних процесів. Відтак, викладачі, які виступають за впровадження ІКТ в освітньо-наукову діяльність, вважають, що це покращить освітній процес та якість підготовки слухачів до майбутньої професійної діяльності за фахом [3], [19], [20], [22].

Окрім того, ІКТ вплинули на спосіб навчання, зокрема, це дозволило навчатися за допомогою електронних медіа, а впровадження платформ дистанційного навчання змінили підхід до навчання з орієнтованого на викладача, на навчання орієнтоване на слухача. Відповідно, у цьому новому навчальному середовищі викладачі мають надати слухачам ефективні інтерактивно-мультимедійні навчальні ресурси. У зв'язку з цим, викладачам необхідно засвоїти нові ІКТ з метою застосування їх в освітньо-науковій діяльності. Наприклад, викладачі мають використовувати ІКТ, реалізуючи усі функціональні можливості системи управління навчанням. Проте, досвід застосування ІКТ в освітньо-науковій діяльності вищого навчального закладу свідчить про наявність труднощів їх застосування у викладачів та слухачів, що впливало на сприйняття та впровадження їх у подальшому.

Тому, щоб покращити освітньо-наукову діяльність, багато вищих навчальних закладів у всьому світі запровадили системи управління навчанням. Однак ця нова освітня технологія не використовується в повній мірі та стикається з опором як викладачів, так і слухачів.

У зв'язку з цим, викладачів демонструють значний опір змінам і небажання приймати нові освітні технології. При цьому, попередні дослідження [21], [23], [28] показали, що цей опір спричинений не тому, що більшість викладачів не люблять технології, а скоріше, вони вважають використання нового навчального інструменту ризикованим підходом, якому вони належним чином ненавчені. Крім того, присутні ситуації відсутності чіткої та системної поінформованості суб'єктів та об'єктів освітньо-наукової діяльності щодо ефективності впровадження ІКТ з метою підвищення якості їх

повсякденної діяльності та навчання.

Відповідно, важливою причиною опору змінам і технологічного занепокоєння є комп'ютерна самоефективність, яка стосується віри суб'єкта (об'єкта) у свою здатність виконувати повсякденну діяльність із застосування ІКТ з метою розв'язання конкретних повсякденних завдань.

Самоефективність слід розглядати, як оцінювання рівня впевненості суб'єкта в здатності виконувати дії та досягати поставленої мети. Успіх впровадження дистанційного навчання пов'язаний з тим, наскільки слухачі відчуватимуть ентузіазм і впевненість у його використанні. Відповідно, самоефективність та успіх впровадження дистанційного навчання тісно пов'язані.

Окрім того, самоефективність пов'язана з уміннями, які є передумовою сприйняття та використання нових інновацій, і підвищує рівень взаємодії в межах відповідної предметної діяльності суб'єкта. Передбачається, що більша самоефективність серед слухачів призведе до кращих результатів навчання. Самоефективність необхідно вважати ключовим елементом, що впливає на використання технологій дистанційного навчання у вищих навчальних закладах.

До того ж, вона відображає впевненість у здатності здійснювати контроль над власною мотивацією, поведінкою та соціальним середовищем. Більшість викладачів та слухачів не мають досвіду роботи з ІКТ, що означає, що рівень їх комп'ютерної ефективності досить низький. Проте, позитивне ставлення до комп'ютерів, висока комп'ютерна самоефективність і низький рівень комп'ютерної тривоги можуть бути важливими чинниками для розвитку їх цифрової компетентності. Слід наголосити, що низька комп'ютерна самоефективність призводить до комп'ютерної тривоги та опору змінам, що є величезною проблемою для впровадження та застосування нових ІКТ.

2. Професійне навчання та мережева інфраструктура.

Викладачам вищих навчальних закладів необхідно надати можливість щодо прийняття рішення щодо обрання технологій, які вони будуть використовувати в освітньо-науковій діяльності. Крім того, їм необхідно надати час на навчання та підтримку для набуття навичок, щоб зробити впровадження ІКТ в освітньо-наукову діяльність трансформаційним. До того ж, набуття нових навичок у будь-якій діяльності потребує часу, проте викладачі проводять більшу частину свого робочого часу, викладаючи слухачам у навчальних аудиторіях, проводячи консультативні бесіди, відвідуючи засідання кафедри. Навіть досвідчені, високомотивовані викладачі, які використовують ІКТ в своїй освітньо-науковій діяльності, відзначають брак часу на шляху подолання проблематичних перешкод щодо інтеграції ІКТ.

Викладачам потрібен час, щоб проекспериментувати нові ІКТ, поділитися своїм досвідом з колегами та відвідати програми підвищення кваліфікації. Враховуючи швидкий розвиток сучасних ІКТ, викладачі мають вміти ефективно застосовувати кожен новий інструмент і навчати своїх слухачів користуватися ними. При цьому, забезпечення навчальних аудиторій новими інструментами, якими не можуть користуватися ані викладачі, ані слухачі, навряд чи вплине на їх освітній досвід та результативність навчання.

Відповідно, регулярне навчання викладачів вимагає часу (ресурсів) та системності забезпечення цього процесу.

Варто наголосити, що відсутність професійного розвитку є дуже серйозною перешкодою для інтеграції сучасних ІКТ в освітньо-наукову діяльність вищого навчального закладу. Не можна очікувати, що викладачі будуть ефективно використовувати ІКТ, якщо їх не навчають ними користуватися.

Крім того, мережева інфраструктура вищого навчального закладу має складатися з комп'ютерів, програмного забезпечення та необхідних компонентів інформаційно-телекомунікаційної системи необхідних для ефективної передачі даних та управління ними. Також потрібні ІТ-експерти для проектування, встановлення, обслуговування та ремонту систем, а також кваліфікований ІТ-персонал для ефективної експлуатації та підтримки функціонування системи, зокрема платформи дистанційного навчання. З іншого боку, погана базова мережева інфраструктура є головною причиною стагнації в більшості установ. Потужна мережева інфраструктура потребує швидкого високоякісного Wi-Fi, а також конфіденційності та безпеки даних, доступу до цифрових ресурсів і т.д. До проектування, створення та підтримки потужної мережевої інфраструктури слід підходити з великою увагою та передбачливістю, оскільки це необхідно для ефективного її використання, масштабування та апаратно-програмного вдосконалення в перспективі.

3. Фінансовий чинник.

Аналіз наукових публікацій свідчить, що, третина сектору індустрії освіти Австралії була змушена швидко реагувати на спалах пандемії, що, у свою чергу, наразило її на нові фінансові ризики та її надмірну залежність від міжнародних ринків. Відповідно, австралійські університети мають справу з перспективою втрати до 19 мільярдів австралійських доларів доходу у 2023 році внаслідок їхньої залежності від плати за навчання іноземними слухачами, багато з яких не мали змоги подорожувати [27].

Тому, обслуговування та експлуатація нових систем дистанційного навчання потребує значного фінансування забезпечення. Оскільки під час останньої пандемії COVID-19 слухачі повністю залежали від онлайн-систем, а брак коштів на їх підтримку вплинув на їх використання.

4. Технологічний чинник.

Використання технологій має важливе значення для успіху дистанційного навчання. Недостатнє підключення до Інтернету, використання мобільних телефонів в навчанні та ворожа кіберактивність під час пандемії COVID-19 негативно вплинули на очікування щодо дистанційного навчання. Незважаючи на те, що слухачів отримують переваги від онлайн-освітніх технологій, у них також виникають численні труднощі щодо адаптації до дистанційного порталу (платформи), такі як проблеми входу, налаштування та завантаження, через які вони втрачають інтерес до навчання. Постає необхідність у створенні ефективної, простої у використанні платформи дистанційного навчання, яка б відповідала вимогам слухачів. Так, у деяких слаборозвинених країнах дистанційне навчання через онлайн-платформи все ще є складним, незважаючи на ці бар'єри через порівняно низьку доступність Інтернет-сервісів, пристроїв і

пов'язаних технологій. Наприклад, індустрія дистанційного навчання в Пакистані постраждала через відсутність надійного та економічного доступу до Інтернету, особливо у віддалених місцях [11]. Обмеження наявного для використання обладнання може ускладнити дистанційне навчання. Наприклад, слухачі, які не мають доступу до комп'ютерів, можуть отримати доступ до онлайн-контенту лише через свої мобільні телефони, але значна кількість контенту доступна лише на комп'ютері через несумісність системи. Таким чином, окрім забезпечення належної технічної підтримки апаратного та програмного забезпечення, однаково необхідно враховувати адаптивність (кросплатформність) навчального матеріалу який буде використовуватися в освітньо-науковій діяльності.

5. Цифрова компетентність і сумісність.

Цифрова компетентність є важливим елементом необхідним під час використання ІКТ в умовах повсякденної діяльності суб'єктів (об'єктів) освітньо-наукової діяльності. Відповідно, слухачі та викладачі з низькою цифровою компетентністю можуть відставати в дистанційному навчанні. Крім того, деякі слухачі неетично використовують цифрові пристрої через брак компетентності.

Крім того, сумісність дистанційного навчання з соціальними та гуманітарними науками виявилася ефективною, хоча дослідники заперечували його сумісність зі спортивними науками, інженерією та медичними науками, де практичний досвід потрібен як частина основного навчання. Однак, дистанційне навчання не може бути ефективним та результативним в деяких дисциплінах, і цю прогалину сумісності ще належить заповнити [26].

Згідно з рекомендацією Асоціації американських медичних коледжів, слухачам-медикам було наказано утримуватися від прямого контакту з пацієнтами, починаючи з середини березня 2020 року [24]. Стажисти-медики в Університеті Брауна займали посади спеціалістів, і навчальний заклад зміг покращити їх навчання, тимчасово перемістивши деякі аспекти на онлайн-платформу. Це означає, що онлайн-навчання не сумісне з клінічним (очним) навчанням і може використовуватися лише в надзвичайних обставинах [25].

Висновки. Таким чином, дослідження дало змогу з'ясувати, що під час впровадження дистанційного навчання у вищому навчальному закладі існує нагальна потреба подолати виклики та обмеження, які впливають на сприйняття ІКТ слухачами та викладачами. Вирішення цих проблем і обмежень означає звернення до вимог і потреб нової освітньої ери, які є необхідними для освітньої системи. Через численні проблеми, які залишаються, багато вищих навчальних закладів ще не оснащені необхідними та сучасними ІКТ. Щоб подолати ці проблеми, необхідні подальші дослідження стратегічного планування та впровадження ІКТ в освітньо-наукову діяльність вищого навчального закладу, зокрема дистанційного навчання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Биков В. Ю. Наукове забезпечення дистанційної професійної освіти: проблеми та напрями досліджень. Професійна освіта: педагогіка і психологія: укр.-пол. журн. / за ред. І. Зязюна, Н. Нічкало, Т. Левовицького, І. Вільш. Київ. 2000. С. 93-116.
2. Блощинський І. Г. Теорія та практика професійної підготовки фахівців Державної

прикордонної служби України з використанням технологій дистанційного навчання: монографія. Хмельницький: НАДПСУ, 2016. 496 с.

3. Кива В. Ю. Результати формувального етапу педагогічного експерименту щодо розвитку інформаційно-комунікаційної компетентності викладачів системи військової освіти. Вісник Черкаського університету. Серія «Педагогічні науки». 2020. № 1. С. 135-146.

4. Колос К. Р. Система Moodle як засіб розвитку предметних компетентностей учителів інформатики в умовах дистанційної післядипломної освіти: дис. ... канд. пед. наук : 13.00.10 – «Інформаційно-комунікаційні технології в освіті» / Житомир. держ. ун-т імені Івана Франка. Житомир, 2011. 238 с.

5. Мартиненко М. Ю., Маркевич С. М. Електронний навчальний курс як засіб підвищення якості самостійної роботи студентів. Нові технології. 2010. № 2(28). С. 186-191.

6. Семеріков С. О. Фундаменталізація навчання інформатичних дисциплін у вищій школі : монографія / наук. ред. М. І. Жалдак. Київ : НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2009. 340 с.

7. Смирнова-Трибульська Є. М. Дистанційне навчання з використанням системи Moodle: навч.-метод. посіб. Херсон : Айлант, 2007. 492 с.

8. Стефаненко П. В. Теоретичні і методичні засади дистанційного навчання у вищій школі: автореф. ... д-ра пед. наук : 13.00.04 / Інститут педагогіки і психології професійної освіти НАПН України. Київ, 2002. 37 с.

9. Теорія та практика змішаного навчання: монографія / В. М. Кухаренко та ін. Харків: Міськдрук, ХПІ, 2016. 284 с.

10. 1.3 billion learners are still affected by school or university closures, as educational institutions start reopening around the world, says UNESCO. Retrieved from: <https://en.unesco.org/news/13-billion-learners-are-still-affected-school-university-closures-educational-institutions>.

11. Almaiah M. A., Jalil M. A., Man M. Extending the TAM to examine the effects of quality features on mobile learning acceptance. J. Comput. Educ. Vol.3. 2016. pp. 453-485.

12. Al-Rahmi W. M., Alias N., Othman M. S., Alzahrani A. I., Alfarraj O., Saged A. A., Rahman N. S. A. Use of E-Learning by University Students in Malaysian Higher Educational Institutions: A Case in Universiti Teknologi Malaysia. IEEE. Vol. 6, pp. 14268-14276.

13. Bodendorf F. Computer in der fachlichen und universitären Ausbildung. München, 1990. 131 p.

14. Dickey M. D. Three-Dimensional Virtual Worlds and Distance Learning: Two Case Studies of Active Words as a Medium for Distance Education. British of Educational Technology. 2009. Vol. 40, No. 3. pp. 480-495.

15. Eckert B., Gröber S., Jodl H. J. Distance Education in Physics via Internet. American journal of Distance Education. 2009. Vol. 23, No. 3. pp. 125-138.

16. Gabriela H. Classification and Sustainability Analysis of Elearning Applications / Universität Hannover. 2003.

17. Gordan F. Cloud Technology Can Lift the Fog over Higher Education. Chronicle of Higher Education. 2012.

18. Kettunen J. Strategy Process in Higher Education. Journal of Institutional Research. 2010. Vol. 15, No 1. pp. 16-27.

19. Kyva V. Yu. Information and communication competence of teachers in the military education system: theory and practice of development in distance learning form : monograph. Vinnytsia : European Scientific Platform, 2022. 222 p.

20. Kyva V. Y. The development of information and communication competence of teachers of the military education system as methodological problem. Adaptive Management: Theory and Practice. Pedagogics. No 5(9). 2018. pp. 1-20.

21. Kyva V. Yu. Cyber hygiene of teachers in the military education system. Youth and market. 2022. № 3-4 (201-202). pp. 114-119.

22. Kyva V. Yu., Koshlan O. A., Krykun V. D., Zaika L. A., Shapran O. O., Sudnikov Ye. O. The Experience of Implementing a Digital Library in the Educational and Research Activities of the National Defense University of Ukraine Named after Ivan Cherniakhovskyi. TEM Journal. Serbia,

2022. No 11(3), pp. 1128-1139.

23. Kyva V. Yu., Zastelo O. V., Nakonechnyi O. M. Formation of cyber security skills through methods of hacking, bypassing and protecting the procedure for granting access in Microsoft Windows operating system. *Information Technologies and Learning Tools*. 2022. Vol. 3(89). pp. 233-248.

24. Leszczynski P., Charuta A., Laziuk B., Galazkowski R., Wejnarski A., Roszak M., Kolodziejczak B. Multimedia and interactivity in distance learning of resuscitation guidelines: A randomised controlled trial. *Interact. Learn. Environ.* Vol. 26. 2018. pp. 151-162.

25. Murphy M. P. A. COVID-19 and emergency eLearning: Consequences of the securitization of higher education for post-pandemic pedagogy. *Contemp. Secur. Policy*. Vol. 41. 2020. pp. 492-505.

26. Omotayo F. O., Haliru A. Perception of task-technology fit of digital library among undergraduates in selected universities in Nigeria. *J. Acad. Libr.* Vol. 46. 2020. 102097.

27. Thatcher A., Zhang M., Todoroski H., Chau A., Wang J., Liang G. Predicting the impact of COVID-19 on Australian universities. *J. Risk Financ. Manag.* Vol.13. 2020. 188 p.

28. Yahupov V. V., Svystun V. V., Kyva V. Yu. The results of the summative stage of the experiment on the development of the informational and communication competence of teachers in the system of military education. *TEM Journal*. Serbia. 2020. No 9(1). pp. 367-372.

REFERENCES

1. Bykov V. Yu. Scientific provision of distance professional education: problems and directions of research. *Professional education: pedagogy and psychology: Ukrainian-Polish. Journal / edited by I. Zyazyuna, N. Nichkalo, T. Levovytskyi, I. Vilsh.* Kyiv. 2000. P. 93-116.

2. Bloshchynskyi I. G. Theory and practice of professional training of specialists of the State Border Guard Service of Ukraine using distance learning technologies: monograph. Khmelnytskyi: NADPSU, 2016. 496 p.

3. Kyva V. Yu. The results of the formative stage of the pedagogical experiment on the development of the information and communication competency of teachers of the military education system. *Cherkasy University Bulletin: Pedagogical Sciences*. 2020. No. 1. pp. 135-146.

4. Kolos K. R. The Moodle system as a means of developing the subject competencies of informatics teachers in the conditions of distance postgraduate education: diss. ... candidate ped. Sciences: 13.00.10 – “Information and communication technologies in education / Zhytomyr. state Ivan Franko University. Zhytomyr, 2011. 238 p.

5. Martynenko M. Yu., Markevich S. M. Electronic educational course as a means of improving the quality of students' independent work. *New technologies*. 2010. No. 2(28). P. 186-191.

6. Semerikov S. O. Fundamentalization of teaching computer science disciplines in higher education: monograph / science. ed. M. I. Zhaldak. Kyiv: NPU named after M. P. Drahomanova, 2009. 340 p.

7. Smirnova-Trybulska E. M. Distance learning using the Moodle system: teaching method. manual Kherson: Ailant, 2007. 492 p.

8. Stefanenko P. V. Theoretical and methodological principles of distance learning in higher education: author's abstract. ... Dr. Ped. Sciences: 13.00.04 / Institute of Pedagogy and Psychology of Vocational Education of the National Academy of Sciences of Ukraine. Kyiv, 2002. 37 p.

9. Theory and practice of blended learning: a monograph / V. M. Kukharenskyi and others. Kharkiv: Miskdruk, KhPI, 2016. 284 p.

10. 1.3 billion learners are still affected by school or university closures, as educational institutions start reopening around the world, says UNESCO. Retrieved from: <https://en.unesco.org/news/13-billion-learners-are-still-affected-school-university-closures-educational-institutions>.

11. Almaiah M. A., Jalil M. A., Man M. Extending the TAM to examine the effects of quality features on mobile learning acceptance. *J. Comput. Educ.* Vol.3. 2016. pp. 453-485.

12. Al-Rahmi W. M., Alias N., Othman M. S., Alzahrani A. I., Alfarraj O., Saged A. A.,

- Rahman N. S. A. Use of E-Learning by University Students in Malaysian Higher Educational Institutions: A Case in Universiti Teknologi Malaysia. IEEE. Vol. 6, pp. 14268-14276.
13. Bodendorf F. Computer in der fachlichen und universitären Ausbildung. München, 1990. 131 p.
14. Dickey M. D. Three-Dimensional Virtual Worlds and Distance Learning: Two Case Studies of Active Worlds as a Medium for Distance Education. British of Educational Technology. 2009. Vol. 40, No. 3. pp. 480-495.
15. Eckert B., Gröber S., Jodl H. J. Distance Education in Physics via Internet. American journal of Distance Education. 2009. Vol. 23, No. 3. pp. 125-138.
16. Gabriela H. Classification and Sustainability Analysis of Elearning Applications / Universität Hannover. 2003.
17. Gordan F. Cloud Technology Can Lift the Fog over Higher Education. Chronicle of Higher Education. 2012.
18. Kettunen J. Strategy Process in Higher Education. Journal of Institutional Research. 2010. Vol. 15, No 1. pp. 16-27.
19. Kyva V. Yu. Information and communication competence of teachers in the military education system: theory and practice of development in distance learning form: monograph. Vinnytsia : European Scientific Platform, 2022. 222 p.
20. Kyva V. Y. The development of information and communication competence of teachers of the military education system as methodological problem. Adaptive Management: Theory and Practice. Pedagogics. No 5(9). 2018. pp. 1-20.
21. Kyva V. Yu. Cyber hygiene of teachers in the military education system. Youth and market. 2022. № 3-4 (201-202). pp. 114-119.
22. Kyva V. Yu., Koshlan O. A., Krykun V. D., Zaika L. A., Shapran O. O., Sudnikov Ye. O. The Experience of Implementing a Digital Library in the Educational and Research Activities of the National Defense University of Ukraine Named after Ivan Cherniakhovskyi. TEM Journal. Serbia, 2022. No 11(3), pp. 1128-1139.
23. Kyva V. Yu., Zastelo O. V., Nakonechnyi O. M. Formation of cyber security skills through methods of hacking, bypassing and protecting the procedure for granting access in Microsoft Windows operating system. Information Technologies and Learning Tools. 2022. Vol. 3(89). pp. 233-248.
24. Leszczynski P., Charuta A., Laziuk B., Galazkowski R., Wejnarski A., Roszak M., Kolodziejczak B. Multimedia and interactivity in distance learning of resuscitation guidelines: A randomised controlled trial. Interact. Learn. Environ. Vol. 26. 2018. pp. 151-162.
25. Murphy M. P. A. COVID-19 and emergency eLearning: Consequences of the securitization of higher education for post-pandemic pedagogy. Contemp. Secur. Policy. Vol. 41. 2020. pp. 492-505.
26. Omotayo F. O., Haliru A. Perception of task-technology fit of digital library among undergraduates in selected universities in Nigeria. J. Acad. Libr. Vol. 46. 2020. 102097.
27. Thatcher A., Zhang M., Todoroski H., Chau A., Wang J., Liang G. Predicting the impact of COVID-19 on Australian universities. J. Risk Financ. Manag. Vol.13. 2020. 188 p.
28. Yahupov V. V., Svystun V. V., Kyva V. Yu. The results of the summative stage of the experiment on the development of the informational and communication competence of teachers in the system of military education. TEM Journal. Serbia. 2020. No 9(1). pp. 367-372.

SUMMARY

Vladyslav Kyva,
PhD

National Defence University of Ukraine

Tatiana Baranova,

National Defence University of Ukraine

Vitalii Luchnyi,

National Defence University of Ukraine

PROBLEMS OF IMPLEMENTATION OF DISTANCE EDUCATION IN HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTION

Introduction. Distance learning and its perception and implementation by subjects and objects of educational and scientific activity in higher education institutions has become an important research focus for many scientists. It should be emphasized that the problems of implementing distance learning in higher educational institutions are complex and multifaceted. It is obvious that for many years many theories and models of the implementation of distance learning have been proposed in order to increase the effectiveness of the educational and scientific activities of higher educational institutions. However, the degree of acceptance and satisfaction with the implementation of distance learning by subjects (objects) of educational and scientific activity of different higher educational institutions varies. Therefore, there is an urgent scientific task regarding the systematization and analysis of the problems of the implementation of distance learning in a higher educational institution.

Purpose. To analyze the problems of implementing distance learning in a higher educational institution.

Methodological. Theoretical research methods were employed to address the research objectives set in the study, including systematic analysis of scientific sources on the topic of the article, synthesis and generalization of scientific literature, classification, and specification of research results.

Results. The analysis of the subject area showed the following objectively existing problems of the implementation of distance learning in a higher educational institution:

1. Computer efficiency.

Computer efficiency is an indicator of confidence in the ability to effectively control one's motivation, behavior and interaction with the social environment with the help of computer technologies. Many teachers and students do not have sufficient experience in working with information and communication technologies (ICT), which leads to a low level of their computer efficiency. However, positive attitudes towards computers, high computer efficacy and low levels of computer anxiety may be important factors in the development of digital competence. It is important to note that low computer efficiency causes computer anxiety and resistance to change, which makes it difficult to implement and use new ICT.

2. Professional training and network infrastructure.

Professional training and network infrastructure are of great importance for the successful integration of modern ICT into the educational and scientific activities of a higher educational institution. In order for teachers to effectively use ICT, it is necessary to provide them with professional training and to teach them how to use these tools. In addition, a successful network infrastructure includes computers, software, and the necessary components of an information and telecommunications system that ensure efficient data transmission and management. IT experts are also required to design, install, maintain and repair the systems, as well as qualified personnel to effectively operate and maintain the functioning of the system, including distance learning platforms. Lack of adequate network infrastructure is one of the main reasons for stagnation in many institutions. A powerful network infrastructure provides fast, high-quality Wi-Fi, as well as data privacy and security, access to digital resources, and more. Planning, developing and maintaining a robust network infrastructure must be done with great care and foresight, as it is necessary for its efficient use, scalability and future hardware and software upgradeability.

3. Financial factor.

Financing the maintenance and operation of new distance learning systems is a necessary and significant task. As students and learners were completely dependent on online systems during the recent COVID-19 pandemic, insufficient funding to support them had a negative impact on their effective use.

4. Technological factor.

Although learners derive many benefits from online educational technologies, they will also

face a number of challenges in adapting to a distance learning platform. Such problems include difficulties in accessing the platform, setting up and downloading, which can reduce their interest in learning. Therefore, it is important to create a simple and effective distance learning platform that meets the needs of the students. Hardware and software support should be adequate, but it is also necessary to take into account the adaptability and cross-platform nature of the educational material used in educational and scientific activities.

5. Digital competence and compatibility.

Digital competence turns out to be a key factor for the successful use of information and communication technologies in the daily activities of subjects of the educational and scientific process. A lack of digital skills can leave students and teachers behind in distance learning. Lack of competence may lead to unethical use of digital devices by some listeners. Although distance learning has proven effective in interaction with the social sciences and humanities, scholars have questioned its compatibility with sports sciences, engineering and medical sciences, where practical experience is an important component of mainstream learning. However, in some disciplines, distance learning can be ineffective and unproductive, and further work is needed to ensure its compatibility.

Originality. The article determines that distance learning and its perception (implementation) by subjects (objects) of educational and scientific activity of higher educational institutions has become a very important subject of research by many scientists. It is emphasized that the problems of distance learning implementation in higher educational institutions are complex and multifaceted. It has been analyzed that over the years many theories and models of distance learning implementation have been proposed in order to increase the effectiveness of educational and scientific activities of higher educational institutions. It is described that the degree of acceptance and satisfaction with the implementation of distance learning by subjects (objects) of educational and scientific activity of different higher educational institutions varies. Therefore, the key problems of the implementation of distance learning in a higher educational institution are highlighted. An appropriate analysis will make it possible to increase the effectiveness of the educational and scientific activity of a higher educational institution within the framework of the implementation of distance learning.

Conclusion. Thus, the study revealed that there is an urgent need to overcome the challenges and limitations that affect the perception of ICT by students and teachers during the implementation of distance learning in a higher education institution. Solving these problems and limitations means addressing the requirements and needs of the new educational era, which are necessary for the educational system. Due to numerous challenges that remain, many higher education institutions are not yet equipped with the necessary and modern ICT. To overcome these problems, further research into strategic planning and the implementation of ICT in the educational and scientific activities of a higher educational institution, in particular distance learning, is necessary.

Key words: distance learning; institution of higher education; problems.